

[Undervisnings- og forskningsministeren]

lukkende på en kommunal beslutning. Så vidt vides, går ingen anden kommune på dette punkt tilnærmelsesvis så langt som Århus Kommune.

Som det fremgår af bekendtgørelsens § 12, stk. 1-3, skal en kommune kun oprette modersmålsundervisning i et sprog, hvis dette ønskes af mindst 12 elever. Hvis kommunen ikke selv har oprettet modersmålsundervisning i et sprog, skal man desuden henvise elever til undervisning i andre kommuner inden for samme amtsrådsreds, i kommuner i hovedstadsområdet til andre kommuner inden for dette område, der måtte have indrettet sådan undervisning.

Spm. nr. S 1157

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (22/8 90) af:

Behnke (FP):

»Hvilke overvejelser gør ministeren sig vedrørende en opstramning af reglerne for, hvor længe en studerende kan være tilmeldt en uddannelse set i lyset af de årligt tilbagevendende problemer med at få plads til nye studerende?«

Begrundelse

En stor mængde studerende er indskrevet på en uddannelse uden at gøre den færdig på normeret studietid eller inden for kort tid derefter. De har gennem årene haft øgenavnet evighedsstuderende.

Hvert år må mange unge afvises ved optagelsen af nye studerende. Der er ikke plads til alle, der søger. Det ønskes ved spørgsmålet belyst, hvorledes evighedsstuderende påvirker kvoterne for, hvor mange der kan optages, samt hvilke overvejelser ministeren gør sig for at sikre, at nye, entusiastiske studerende kan tildeles pladser fra studerende, som har haft chancen.

Svar (4/9 90):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

De studerende, der af spørgeren kaldes evighedsstuderende, påvirker i realiteten ikke vurderingen af, hvor mange nye studerende der kan optages.

De ikkeaktive studerende udløser nemlig ikke ressourcer, fordi ministeriet – sagt lidt populært – kun betaler for studerende, der består ek-

saminer (de såkaldte studietrinstilvækster). De oppebærer heller ikke SU, når normeret studietid overskrides.

Men der er mange andre grunde – herunder erhvervslivets behov for (unge) uddannede, sociale forhold etc. – til at gøre noget ved de lange studietider, og vi har i ministeriet sat ind på flere felter. Der er sat fokus på kvaliteten af undervisningen, SU-reglerne er strammet op, umulighed for flere studieskift foreslås begrænset, der er skabt adgang til at afslutte med BA-grad etc.

Spm. nr. S 1158

Til *energiministeren* (22/8 90) af:

Behnke (FP):

»Hvilke samfundsøkonomiske konsekvenser har det haft, at DOFAS i 1990 har indkøbt og solgt 60.000 t fyringspetroleum?«

Begrundelse

I forbindelse med sommerens debat om fyringspetroleum blev der fra regeringen gjort meget ud af at oplyse om, hvilke skadelige virkninger det havde for samfundsøkonomien, at folk kunne købe afgiftsfri petroleum på dunke.

Det viser sig så, at DOFAS, hvor ministeren gennem DONG er eneaktionær, har været hovedleverandør af petroleum til det danske marked. Ministeren har over for Folketingets Skatteudvalg oplyst, at det har været en god forretning for DOFAS. Spørgeren vil gerne have ministeren til at foretage en samfundsøkonomisk analyse af DOFAS' rolle i dunkpetroleumssagen og herunder oplyse, hvorledes regnestykket ser ud, når der tages hensyn til den samlede samfundsøkonomi og ikke kun til DOFAS'.

Ministeren må også gerne oplyse, hvor stor en del af det samlede salg de 60.000 t fra DOFAS udgjorde. Er det mon korrekt, at såfremt DOFAS (altså staten) havde afholdt sig fra at supplere det danske marked med petroleum, så var der aldrig opstået en petroleumssag.

Svar (27/8 90):

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):

Dansk Olieforsyning A/S (DOFAS) er et datterselskab i DONG-koncernen. Selskabet er et aktieselskab, som staten – ved energiministeren – ejer fuldt ud. Som et bredt flertal i Folketinget går ind for, drives DOFAS' aktiviteter på